

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 412/2011-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. septembra 2011 predbežne prerokoval návrh Ing. E. K., N., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/01/11-K z 29. marca 2011 a takto

r o z h o d o l :

Návrh Ing. E. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 3. mája 2011 doručený návrh Ing. E. K., N. (ďalej len „navrhovateľ“), na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) sp. zn. VP/01/11-K z 29. marca 2011.

Navrhovateľ v návrhu uviedol, že potom, ako bol poverený funkciou riaditeľa štátneho podniku A., š. p., nebol zo strany príslušného orgánu štátnej správy – Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky poučený o tom, že ako verejnemu

funkcionárovi mu vznikajú povinnosti podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“). Keďže dosiaľ nemal skúsenosti s výkonom funkcie verejného funkcionára, nemal ani vedomosť o tom, že je povinný podať písomné oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov (ďalej len „oznámenie“). Až potom, ako ho výbor na podanie tohto oznámenia vyzval, danú povinnosť splnil.

Navrhovateľ sa domnieva, že vzhľadom na to, že svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ústavného zákona o ochrane verejného záujmu dodatočne splnil, uloženie pokuty v sume 744,50 € sa mu javí ako neprimerane vysoké, a to aj z dôvodu, že *„vážne ovplyvňuje náš rodinný rozpočet“*.

Na základe uvedených skutočností navrhovateľ žiadal:

„Pre vyššie uvedené skutočnosti prosím, aby Rozhodnutie zo dňa 29. 3. 2011 (doručené dňa 4. 4. 2011) bolo preskúmané a sankcia bola prehodnotená miernejším postihom.“

II.

Podľa čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde sa konanie o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred

ústavným súdom upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

Ústavný súd konštatuje, že podanie navrhovateľa vzhľadom na jeho obsah posúdil ako návrh na začatie konania o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa § 73a a nasl. zákona o ústavnom súde, ktorý neobsahuje všetky náležitosti predpísané v § 20 a § 73a a nasl. zákona o ústavnom súde.

Podľa ustanovenia § 20 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. K návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Vzhľadom na to, že podanie navrhovateľa nemalo povahu kvalifikovaného návrhu na začatie konania o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, a teda neobsahovalo všetky obligatórne náležitosti takéhoto návrhu, vrátane predloženia splnomocnenia pre advokáta pre účely jeho zastupovania v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd listom z 10. mája 2011 vyzval navrhovateľa na odstránenie nedostatkov podania, pričom ho zároveň poučil, aké zákonné ustanovenia musí tento návrh rešpektovať. Na odstránenie nedostatkov mu stanovil lehotu 10 dní od doručenia výzvy a súčasne ho poučil o tom, že ak tak v stanovenej lehote neučiní, môže byť jeho návrh podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutý.

Navrhovateľ na výzvu ústavného súdu, ktorú prevzal 18. mája 2011, dosiaľ nereagoval.

Ak ústavný súd poučí navrhovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o návrhu podľa § 73a a nasl. zákona o ústavnom súde s cieľom poskytnúť mu plnú

možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany a poučí ho o tom, ako treba opravu alebo doplnenie návrhu urobiť, je procesnou povinnosťou navrhovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie návrhu v nej obsiahnuté rešpektovať.

Aj napriek tomu, že ústavný súd vyzval navrhovateľa na odstránenie nedostatkov podania s výslovným poučením o tom, ako je potrebné návrh doplniť, navrhovateľ svoje neúplné podanie nedoplnil.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd návrh navrhovateľa pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Nad rámec svojej rozhodovacej činnosti vo vzťahu k námietke navrhovateľa o tom, že žiada o preskúmanie rozhodnutia výboru z dôvodu, že uloženie pokuty v sume 744,50 € považuje za neprimerané, ústavný súd poznamenáva, že z ustanovení § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde jednoznačne vyplýva, že tieto námietky navrhovateľa nemôžu byť predmetom skúmania ústavného súdu v konaní o preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa jedenásteho oddielu druhej hlavy tretej časti zákona o ústavnom súde (čl. 2 ods. 2 ústavy).

Námietky v takej podobe (neprimeranosť uloženej pokuty), ktoré navrhovateľ predstrel vo vzťahu k rozhodnutiu výboru, ktorým sa cíti byť poškodený na svojich právach, by mohli byť predmetom skúmania ústavným súdom v konaní podľa čl. 127 ústavy, pričom lehota na podanie sťažnosti podľa citovaného článku ústavy začína navrhovateľovi plynúť po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia výboru (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde a čl. 133 ústavy).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2011